

[Helge Madsen.]

§ 2 for ikke mindre end 7 love vil jeg gerne komme tilbage til lidt senere.

Først vil jeg sige lidt om bemærkningerne til lovforslaget. Opgørelsen over forløbet af de 253 sager om administrativ frihedsberøvelse viser, at myndighedernes afgørelse kun er omstødt i 36 tilfælde ved underretterne, og af disse er endda 6 senere ændret af landsretterne, som altså gav myndighederne ret, medens landsretterne i 3 tilfælde underkendte både underret og myndigheder. Man kan vist ikke i så vanskelige sager som dem, det her drejer sig om, og hvor skønnet spiller så stor en rolle, komme stort længere med hensyn til at finde en retfærdig afgørelse, end tilfældet har været her. Selv om de ikke-appellerede sager kunne have forøget antallet af omstødte afgørelser, finder jeg alligevel, at det er beroligende at se, at det ved den senere prøvelse viser sig, at myndighederne har båret sig således ad, at de har haft domstolene bag sig.

Når jeg alligevel finder anledning til en udvalgsbehandling, er årsagen den, at der i bemærkningerne, som også tidligere ordførere har været inde på, gøres rede for en række ændringer, foreslået af én eller begge landsretterne, men som ministeriet ikke har ment at burde følge. Det er ikke stedet her at komme ind på enkeltheder, men jeg vil dog nævne, at jeg i flere af de nævnte tilfælde føler mig mere i overnsstemmelse med landsretternes argumentation end med ministerens afvisning; derfor ønsker jeg gerne at høre nærmere herom i et udvalg.

Endelig giver dette, at der har været fremsat revisionskrav, som ikke er blevet fulgt i ministerens forslag, mig anledning til at spørge videre: har der angående de øvrige love, hvori revisionsbestemmelserne nu stryges, været fremsat revisionsforslag, som den pågældende minister eller det pågældende ministerium ikke har ment at ville forelægge som lovforslag? Dette vil jeg søge oplyst i udvalget.

Vi vil gerne medvirke til lovforslagets gennemførelse, men vi vil have undersøgt, om der kan gøres mere for at sikre, at der ikke over for disse kredse i befolkningen øves unødige indgreb i den personlige frihed.

Petra Petersen: Den kommunistiske gruppe kan tiltræde lovforslaget.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg er i den situation, at jeg kan takke samtlige ærede ordførere for tilsagn om velvillig behandling af lovforslaget, og jeg er ganske enig i, at lovforslaget bør gennemgås i et udvalg, idet der fra landsretternes præsidenter er fremsat forskellige forslag, som det kan være naturligt og rimeligt at drøfte.

Det ærede medlem fru Edel Saunte rejste specielt spørgsmålet om, hvorledes stillingen ville være, hvis spørgsmålet om børns fjernelse fra hjemmet blev henlagt til de almindelige domstole, og nævnte i denne forbindelse problemet om beskikkelse af sagførere for barnet. Det er en af de ting, vi naturligvis kan drøfte. Om forudsætningen kommer til at holde stik, kan vi ikke vide; det afhænger af det andet lovforslags skæbne.

Til det ærede medlem hr. Vagn Bro vil jeg sige, at jeg — som allerede sagt — er villig til at drøfte alle de spørgsmål, der er rejst af landsretternes præsidenter, både værneting og skriftlig procedure. Jeg vil dog med det samme sige, at principielt må jeg ubetinget være tilhænger af mundtlig procedure, hvad jeg forstod det ærede medlem også på forhånd var indstillet på.

Det ærede medlem gjorde sig skyldig i en enkelt fortalelse, som jeg blot for en ordens skyld vil nævne. Det ærede medlem talte nemlig om forsvarere; der er imidlertid ikke her tale om forsvarere, men om sagførere for de pågældende besluttende myndigheder.

Jeg er ganske enig med det ærede medlem hr. Gottschalek-Hansen, når han ser således på det, at hvis børns fjernelse fra hjemmet henføres under denne lovgivning, så gælder bestemmelserne om, at de pågældende kan bringes ud af retssalen under visse afhøringer selvfølgelig også for børn mellem 18 og 21 år — jeg går ud fra, at det var det, det ærede medlem tænkte på.

Jeg takker de ærede medlemmer fru Else Zeuthen og fru Petra Petersen for deres tilslutning til lovforslaget.

Jeg skal endelig gøre et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Helge Madsen. Jeg er enig med det ærede medlem i den konklusion, han drog af oplysningerne i bemærkningerne. Jeg er enig med ham i, at man nok må have ret til at sige, at ikke alene var det godt, at denne lovgivning om domstolskontrol med administrativ friheds-